

Előfizetési díj.

Helyben:

Fegy évre . . .	4 ft — kr.
Fél évre . . .	2 „ — „
Negyedévre . .	1 „ — „
Egyes szám ára . .	10 „

Előfizetési díj.

Vidéken:

Fegy évre . . .	4 ft — kr.
Fél évre . . .	2 „ — „
Negyedévre . .	1 „ — „
Egyes szám . . .	10 „

VÁCZ.

HELYI ÉS VIDÉKI ÉRDEKŰ HETIKÖZLÖNY.

Hirdetmények díj 3 hasábos petit sorért 5 kr. — Többeszirosi vagy terjesztési díj 10 kr. — Nyilt térből való közlemények után három hasábos sorért 15 krajczár díj. — Felhívások díj 10 krajczár. — Hirdetmények díj 3 hasábos petit sorért 5 kr. — Többeszirosi vagy terjesztési díj 10 kr. — Nyilt térből való közlemények után három hasábos sorért 15 krajczár díj. — Felhívások díj 10 krajczár.

Az előfizetési pénzek és a lap szellemi részét illető közlemények Vácra szerkesztőséghez fő ut. szám alá Vácra küldendők. Előfizetési helyben Spitzer Miksa könyvkereskedésben.

Kéziratok vissza nem adtnak.

Nagy napokat élünk! az állampolgári élet két legfontosabb lét feltétele: az igazságszolgáltatás, és hatóság szervezet utjonnan alakul.

Az igazságszolgáltatási szervezet átalakulása fényegében már megtörtént.

Ehhez a befejezett tények után nem sok szavunk lehet, legfeljebb a részleteket történelem részére jegyezhetjük fel, hogy e téren történt kormányintézkedés nagyobb elégedetlenséggel még nem találkozott.

A sajtó, az egyes testületek felhasználásai nem éppen kellemes újságszövegekké váltak a kormány irányában.

Megyéni hatósága átalakulása a napokban fog megtörténni.

Az új bizottmány első feladata: az új tisztviselő megválasztása leendő. Az új megyei bizottmány két elemből áll, — egyik képviseli a vagyont, — a másik a népet.

Mindkettő ellen számtalanszor lehetett kifogásokat hallani, de áttekintve bizottmányunk névsorát, reményünk lehet, hogy a közjót intéző tettek terén nem fognak felmerülni okok, melyek részint a virilis szavazatokot behozó, részint a választási törvény ellen felhozható szorgalmatok sajnos igazolására szolgálódnak.

Itt leendő rövid időn az alkalom, melyen a hatósági képviselők mindkét eleme megmutathatja hogy úgy a vagyont, mint a nép képviselői becsületesség, értelmiség és hazafiság képviselői.

Mintthogy azonban lapunk csak is városunk érdekeitől, a bekezdés reformok miatt szólunk saját polgárainkhoz.

Az alap itt is a vagyont és nép képviselők.

Világoskodik névsorát jövő számunk közi, ehhez nincs, és nem lehet szavunk, azonban a választandók névsorának mikénti össze állításához igen,

A múlt hírbőlől szólhatunk el-

kerülendő példaként; elmondhatnánk azon sokszor boszankodva emlegetett dolgot, hogy az előbbi választásoknál a polgárságra névsor erőszakolattott, hogy képviselő testületünknek ilyen összeállításánál, mint működésénél állítólagos családi érdekek voltak túlsúlyban, stb.

De ne bajlóljunk a múlttal, hanem intézzük a jövőt.

Először is nekünk magunk éránti kötelességből oda kell törekedni, hogy az általunk választandó hatósági képviselők minden tekintetben a legjobb legyen, az az: ügyeinknek kell, hogy a megválasztottak értelmiség, becsületesség, a közügyek iránti buzgalom, közügy-érdeklődés, és tevékenység legkiválóbb férfai legyenek.

Hátha mondanák azt, hogy a politikai elv tekintetben ne vétecsék, mert külön pártok saját pártfeleik b - választásaitól semmi esetre el nem állanak. Am legyen. A pártdektek tege meg kötelességet, de tartuk szem előtt mindig azt, hogy hatóságunk nem csak politikával, hanem ettől egészen különálló, köz és főleg gazdasági ügyekkel foglalkozik; s talán nem helytelen azt állítani, hogy hatósági képviselőink mindinkább szűnik a kormány és törvényhozás körébe vont országos politika tényező részese lenni, s tevékenysége mindinkább városunk községi beletelének fejlesztésére s igazgatására van utalva. Válaszunk mindenik párt saját férfai közül, de csak addig míg pártján képes egynek találni, s saját pártbeli el, ha az evel a szükséges qualificatio tekintetben legalább is egyenlő színvonalon áll. Elhárva a párttektektől, szükség szem előtt tartanunk, hogy a képviselő testület oly varians intézkedési körrel bír, mely követeli, hogy tagjai a kereskedelem, ipar, gazdászati, építészeti, egészségügyi, törvénykezés stb. előfordulható ügyekben szakavatottak legyenek. — A választásnál szükség tehát ez irányban a legnagyobb figye-

lemmel, s minden pártméréségen felülemelkedve eljárunk.

A mult tanulságait sem kell mellőznünk.

Panszékent halottunk említeni, hogy a képviselőtestület előbbi választása alkalmával egy kis terjedelmű kor képet volt saját megállapodását a választók nagy tömegére erőszakolni, minek tulajdonítható, hogy képviselők lesnek olyanok is, kik sem szerzett érdelemek, sem bekövetkezett képviselősségük ideje alatt várt tevékenységük s ügybuzalmuk által ez állásra érdemeseznek mint mutatkoztak. Tanulás ebből az, hogy úgy az e tárgyban tartott értekezletek, mint egyes választók minden választandó polgár közügyekben haszouvétecsősége felett szigorú bírálatot tartsanak. Sokszor tapasztalható volt a multban, hogy képviselőink részvételesege miatt a közgyűlés alig tudott határozat képes számmal összejönni. Nem sorolhatjuk el a hanyagok neveit, de tudja azt mindenki s hinnünk kell, hogy a közügy elkerülői sem párt, sem személyes érdekből nem fognak a tisztességes képviselői padokon helyt foglalni.

A multban, ha némi könnyűvérel jartunk is el a képviselő megválasztásánál, a történet hibákat sokban helyrehozhat, hogy a tisztított polgárság választási. Ma e legfontosabb jog is a képviselőtestület kezében van; 60 ember gyakorolja az egész választó polgárság tisztviselési jogát, szükség tehát, hogy e testület olyan legyen, hogy annak minden egyes tagja egy a szándék tisztasága, mint a határozati bolcsesség s végrehajtásban szilárdtságon helyét kifogástalan erly és becsületességgel megállja. Hogy ilyen legyen, az csak a választó polgárság eszélyességétől függ. Félre a barátság s rokonsággal, egyedül a város közjává tatra szem előtt, lehetetlen, hogy a képviselők minden tagja megválasztásánál a közügy jólléteinek egy-egy biztosítékát ne szerezzük. (Sz.)

A cselédhurcolók.

Mig az iparos államokban a tőke és munka közötti aránytalanság, s a munkaadók zsarnoki hatalma képezi a munkások seregmét, addig nálunk, — kivált földművelő városainkban a nap-szamos osztály szajba meg munkája díját, s aratáskor íly módon kikalkulott arány szerint veszt részt az általa letakarított terményekből.

Mellőzve ezen viszonyok általános tárgyalságát, és alkalommal a munkásoknak csak azon osztályról akarok szólni, mely legközvetlenebb szükség-geinkkel áll kapcsolatban.

Ez osztály a cselédsg, melynek rendezetlen állapota mindenütt s így városunknak is az elvieseltettség nyomasztólag nehezül gazdászati, s kivált háztartási viszonyainkra.

A cselédek és cselédartók közötti rendezetlen állapot a cselédek dolgotlanságából s fényűzéséből származó erkölcsi súlyedésben, sa cselédnőrség hiányos szerkezetében talál megfűtésre: le legfőbb okai ezen rendezetlenségnek azon erkölteslen nyereségek, kiket cselédhurcoló név alatt ismertnek.

Már maga ezen hangzásu cím jelezzi a rabszolgakereskedéshez hasonló foglalkozást, — a cselédek házról házra hurcolását. — A mi a tolvaj világban az orgazda, az a cselédhurcoló a cselédéletben; — s valamint a tolvaj-ság addig nem akadályozható, míg orgazdák léteznek, ugy a cselédsg rendezéséről s erkölcsi javításáról álmodni sem lehet addig, míg a cselédhurcolási üzletnek szigoru büntetések által gát nem vetetik.

Lássuk kissé közelebről ezen üzérkedést, hogy kellő fogalmunk legyen annak mélyes befolyásáról a cselédéletre. A hurcoló né a hozott

cselédért rendszerint egy forint jutalmat szokott kapni, de sok háznál meg azon figyelmes vendégszeretében is részesül, hogy kávé és bor mellé álltetve, pecsenaadól és siteményekkel élmeletetik; főczjára tehát az, hogy minél több elszegűdést eszközölhesen, miknek számát következőleg szokta szaporítani: miuthogy a jó cseléd utjévkor minden segítség nélkül is el tud állani, a hurcoló nőt csak azok veszik igénybe, a kik dolgotlanok, és csavargáskedvelők lévén, oly helyekre, a hol csak egy cselédet tartanak, s egy hónapnál hosszabb időre elszegűd-ni nem akarnak. Ezek száma nagy, s természetes arányban áll azon házak számával, melyek utjévkor cseléd nélkül maradtak. Most kezdli meg a hurcoló né fontos müködését, és pedig nem azon czélból, hogy a cselédetlen gazdákat cselédrel ellássa, hanem hogy egy cselédet egy év alatt minél többször elszegűdtesse. A mit sem sejtő gazda örül a hozott cselédnek, fizeti, vendégli a hurcolót, a ki nevet magában, s néhány nap múlva már máséhoá állítja az általa elszoktetett cselédet, kit eleve betanított azon fogásokra, mikkel gazdától jómódjával meg lehet szabadulni. Ha vélellenül kifogy rabszolgáiból, megy a városházra, ott okkal-móddal értekezik új szokás miatt bezárt szolgálókkal, s biztatja őket, hogyha állhatatosan vonatkodnak gazdáikhoz visszamenni, igen új szolgálatot tud számukra. Vannak ezenkívül még más tüzletek is, melyeket a legtöbb hurcoló né az általa ismert csinásbó nűsélédekkel titkon folytatni szokott, de erről majd más alkalommal.

(Eolytatás következik.)

Levelezés.

Vác, 1872. Január 12-én.

Tisztelet szerkesztő úr!

Igéretem folytán tehát előveszem már rég rozsdá-ezt tollam, hogy a f. hó 10. megtartott a T. Holydayfutásról által rendezett táncsztyárlót tudomlósítam. — Hosszasan nem irhatok, mert az estly is igen rövid volt: már két óra előtt éjfel után szétment a közönség.

A mi ez estlye szellemi részét illeti, a dalok meglehetősen sikerültek, s különösen jó vette ki magát a vegyeskörnél szivességből körmenőkös szini zenészek kísérete, összevegyülve a női hangok hullámzásával. Anyagi tekintetben a jövedelem nagyon lelett, mert a közönség, daczára a rossz időnek, szép számmal gyűlt egybe.

Az estlye folytatára néve pedig csak egy megjegyzésem van, hogy ilyen vontatott volt, minden jövedelm nélkül.

A minék okai voltak különösen a rendező urak, a kiket éjfel után éppen nem lehetett már lámpával sem megtalálni. Okai voltak a fatalság nagyobb része, a kik, tisztelet a kivételnek, a helyett hogy táncoltak és a helyeknek mulattaták volna, egyik ut a másik amott a szögletből nétek a mulatságot. Ezeket valóban sajnálni lehet, mert még azt sem fogják fel, hogy tulajdonképen miért jöttek oda, és ha ott vannak, mi a kötelességük a közönség irányában. — Szegények! No de bocássás meg nékik az isten, mert nem tudták, mit eslekedtek.

Igen feltűnő volt az is, hogy az öregebb urak közül alig négy öten voltak jelen, azok is rövid idő alatt távoztak, én azt hiszem, hogy ez is egy oka volt arra, hogy a fatalságnak

TÁRCSA.

Ismét...

Ismét jelentkezel te gyászos szenvedély, Lázong fejem, szívem, — érzem izzó heved; Nincs hát ellened már éppen semmi segély? Várod, hogy en magam feláldozom neked!

Úgy? — vagy az áldozat ismét csak ó s nem én? De én örözm őt, — s nem ejthetsz csorbát híven.

Nem sikerül Amornak nézett eszt máder lly áron diadal, — kissé magas az ár.

Tombolj, dühödő újdat szórja rám az átkot. En már nem vagyok többé balga ifjú, A teled jutalmil nyert boldog álmokat. Felváltá teled nyert szív szava és — bú.

Te jégkeretebe foglalt szép Camelia! Szeretlek bár, azért ne félj szerelmeontól, Ha szüm heve kereted el is olvasztaná! Ez akkor éltél át csupán neked, s nem öl.

Bár hogy biztosítsa légy, tépd ki szivemet, Talán visszeszédőt mentesz meg engemet; És mint hő szerelmem nyitlattan Amora Veszélytelen lennek így mindenkorra.

Ha bár büntetésül, — told meg kércsemet, Versz szívem példaként. Amor oltárára Kítdst ki hogy, így jár mindaz a ki szeret! De várj! — kérdező nő társaidat, — s hívd — inátra!

Gyula.

Monologiadák.

Irta O'-The-Lis.

Van nekem egy tárczám, de ne méltóztassék gondolni, hogy ez valami pénzcel tömött, vagy épen miniszeri tárcza. korántsem, hanem két szép oltalmimissel ellátott és felkészített egyszerű jelző tárcza, magyarul Notizbuch.

Ezen tárczának az a tulajdonsága van, hogy lefekvés előtt általában mindig mecsókolgatja magát, és midőn mint féltett kincsét vánszolás alá nytem, megparancsolja a sírást, — mit én aztán oly hűségeseim végehs is viszkol miszerint más nap reggel a nedves párnákat azzal kell menteni nöm előtt (mert nöm is van ám), hogy ezek fejgörcsöm folytán bedőlött fejizadás következtében nedvesedtek meg.

Jó nöm soha sem késkik megkérdeni iszonyú fejgörcsöm okait, és midőn a szük-

séges felvilágosítást adtam, soha sem muvesztá el elsobajnti? Szegény O'-The-Lis!

En sem mulasztám el, az igaz, e so-hajnak viszhagot adni, és ez mindig a szív legmelyebb taljáról került, de máig sem voltam véle tisztában, hogy a részveisóhaj részéről mily irányba nyúlt, csak ma, ma tudom már, hogy szánalom teljes sokaj-tásaimat legjobban tettem volna ha magamnak tartom meg, és ismétellem volna, mint egy üres viszhag nöm felkáltást, hogy: Szegény O'-The-Lis!

De térjünk vissza a tárczához. ennek két oldalán általam még mindig meg nem fejtett hieroglyph-aknak van hímzeve. Egyik oldalon egy két hársóny ki-monihaltan, és veres frakkba öltözött fehér melkőyes nő, magyarul kutyra, nyúl valakinek bouquetet, tökéletesen illen-tőjes állásban, csupán a veres frakk áll látszik ki az a testrészt mi őt az embertől megkülönbözteti.

A más oldalon egy piros szegény fehér öltönybe burkolt, zöld háts, vagy mifele fejkötővel díszített cziczikuska fenyeget valakit, egy legyezőből buzo gán y-ná változott eszéköl.

Ugy-e bár ily hímzéssel ellátott tárcza egyáltalán, nem lenne képséves egy oly fértit megírattani, ki megiszólja koporsója feltett sem birt sírni? úgy van, de hát a

ton-geberjei nem lévén, oly lanyhán viselkedtek magukat.

Reményljük azonban, hogy a jövő mulatságok alatt helyre pótolják hibáikat.

r. l.

Vác város hatósága

a felnöktek oktatása végett következő felhívást bocsájtott közre: A gyermek korukban kellőleg nem iskolázott felnöktek oktatása, — mint a nép művelődésének egyik fontos eszköze, — e folyó évben is fogantatba vétetni rendeltetvén, miután a hely. ref. hitfelekedés iskoláiban a felnöktek oktatása már életbe léptetve van, a városi, tanács akkép intéz-edett, hogy a jelen téli időszak alatt f. évi január hó 14-ik napjától kezdve a fel és alvárosi népiskolában, és az izraelita elemi főiskolában a fi-nembeli, a belvárosi elemi főiskola épületében pedig külön a fi — és külön a nőnembeli felnöktek részére valláskülönbőség nélkül minden vasárnap és csütörtöki napon délután 3 órától 5 óráig az olvasás, írás, és számolás oktatásában előadások tartassanak.

Míról a t. cz. közönség, különösen azok, kik írni, olvasni, és számolni nem tudnak, azon felhívással értesítenek, hogy a tanulásban gyermekori vesztésüket ez iton kipótolni, az előadásokban részt venni, s a nyújtott alkalmat felhasználva, a szükséges ismereteket megszerezni ügyekezzenek; megírntetvén, miként a felnöktek oktatásával a felvárosban Bartos Pál, az alvárosban Moravcsék Károly, a belvárosban Bartos József és Prokászka János, az izraelita elemi főtanodában pedig Blumenfeld Pülöp tanító urak bizattak meg, kiknél minden iskolai napon d. e. 7 órától 8-ig,

délután 1 órától 2-ig a bejelentések és beiratások történhetnek.

Egyúttal, mennyiben az 1868. évi 38. t. czikk 50 §-a értelmében a 12 évet betöltött, s általában véve azon gyermekek, kik a mindennapi iskolák egész tanfolyamát betöltötték, koruk 15-ig évéig az ismétlő iskolába járni törvény szerint kötelezettek, az ismétlő iskola megkezdésére határidőül szintén f. évi január hó 14-ik napja tizetik ki, oly határozott és világos kijelentéssel, hogy az ismétlő iskola helyiségéül a belvárosi elemi főtanodának két terme jelöltetik ki, melyeknek egyikében a fi — a másikban pedig a nőnemű gyermekek lesznek valláskülönbőség nélkül még pedig a téli hónapok alatt minden vasárnap délután 2 órától — 5-ig, és minden csütörtöki napon 3 órától 5-ig a nyári hónapok alatt pedig minden vasárnap d. e. 3 órától 5 óráig az iméttési oktatásban részesítendők.

Felhivatnak tehát mindazon szülőik, kiknek gyermekei az ismétlő iskolába való járásra törvényt szerűleg kötelezettek, hogy gyermekeiket a kintzött időtől kezdve a kijelölt órákban és helyre pontosan elküldeni annál is inkább el ne mulasszák, mert ellenkezű esetben a fentebb idézett törvényben meghatározott pénzbürtaságban fogynak elmarasztaltami; megjegyeztetvén, hogy a hely. ref. hitfelekezet iskoláiban az ismétlő oktatás már tényleg folyamatban van.

Kelt Vácban, 1872. évi Január hó 4-én.

A városi tanács.

Felhívás.

A „dalkör” alapszabályai értelmében, a tagsági kötelezettség egy évéi tartamu, és minden tag sajátkezu-

leg jegyzi be nevét a tagok névsorába; ezen alármtási ivék most körözötévén, tisztelettel kéremek fel a tag urak, miszerént e bejegyzést mielőbb sziveskedjenek megtenni, mert a legközelebb rendezendő dalestélyi vonatokozólág úgy a meghívók széküldésé, mint a bejelöltijákra nézve, csak a jelen évi bejegyzési leend irányadó mivel azon bun megtörténhet, hogy a dalkörözsolga, kire a bejegyzési ivék körözésé, és a meghívók kihirdására bizatot, tévedésből, valamely irányban mulasztást követ el, tehát ezenel tisztelettel felkérünk mindenkit, kinek ellenében ily — csak is tévedésből származható hiba követtének el, miszerint érül az alóliirt bizottság értesíteni sziveskedjék, hogy minden felírérésnek elejét véve, a hibát rögtön helyrehozassa

Vác, január 12-én 1872.
a dalkör estélyek rendező bizottmánya.

Hirek.

Olvasónkunk, aki előfizetéseiket még eddig nem tették meg, figyelmzettini bátorkodnak azt mielőbb megújítani, különben részükre a lap elküldését beszüntetik. **„A halogatófüzér”** által, a nöegylet és tözöltö-egylet javára, a Curia termében f. hó 10-én rendezett dalestély, a kellemetlen sáros idő daczára elég látogatott vala, és a közönségnek valóban ritka élvezetet nyújtott, a jól betanult és szabatosan előadott műsorozat; gyönyör volt látni melykelyeinket — kiket a dal oly szép füzérére szöött, mily buzgalommal haladnak pályájokon, közökben a jótékonyág örözölök olajágával, ajkaikon a dal varázsával, szemökben vala a lelkesedés ragyogó tüzevel, diadalmisan meghódítva az egész közönség szívét, — és midőn e bájos képféltő keretűl, a dalkör azon lelkes ifjait szem-

kezeket elefejtjenek, azon kezeket melyek a fent írt himnusz, részemre pedig a menyországot, egyuttal pedig a poklot elöteremtteni képesek voltak?

Soha! ily kezeket elefejtjeni nem lehet.

A milárd és milliárd csókok, melyeket e drága mondatban drága leszeket elhalmozám, boldog ténycim egy még boldogabb múlt időknek, oly múlt időknek, mely jelenleg már mint visszazohozhatanak, a feledékenység ködébe kell hogy merüljenek!

Amen!

Eddig a tärzsa külsőjéről szöltam, gondolják kergetek, hogy benseje említtsem sem eriemlő értes lenne?

Nem! — Ott áll az első lapon az anygal által saját kezűleg felírt ajándékozási nap: 1871. február 12-én e emléküü! Ha egyébb, nem lenne is, ez magában Kroesius kincs melyről a világ minden gyémántos ügyiségűrt sem lennék képes megválni, — de még ez mind feledhető csekélység!

E tärzsa rejtélyében találok azt a rózsabimbót, melyet emlékül ekkor — — azt a nefelets virágot, melyet akkor adott, ugyan itt találok ama hajfűrtöt, melynek tulajdonosjéit egykor megszámlálhatatlan csokokkal halmozni jogom volt!

Hiszik-e most már, hogy nekem a tärzsa parancsol, — és hogy akkor csokolatja

meg magát nikor akarja, és akkor rikat meg midőn mikor teszik?

Hogy mit irtam e tärzsa ingyen kínálkozó üres lapjaira, azt majd elmondom.

Anyi azonban tény, hogy e kis könyvecské nekem olyan talizmán, melylyen nem csak a vad csaták zarába képes volnék hős szerepet magamra vállalni, de mely a szellemi fejtörök ellen is biztos pajzsul szolgál.

Mint hogy pedig mindkétkorjig szivemet fítttem legjobban, mert ez az életem Achilles sarka; szivem felett hordom e meg babonázott tärzzeit inaddig, míg vagy szivem megszün dobogni, vagy bekövetkezik az az idő, hogy e könyvecské legutolsó lapját (melyet azonban végsőre tartók) fojtásnak lesznek kénytelen felhasználni.

(Folyt. kövök.)

Esti tájkép.

(Schiller után.)

Arany színű lég fűdi
A honnak bérceit,
Balzsam-illat terbeli
Düsgazdag téréit.

A távol messzeségből
Tört pástorok síjja szűdi,
S az erdő renetegből
Bojtár-kürt hang hatól.

Hol füléséges csand honol
A lényak részén,
Majd büs favala donal
Magasztos hangján.

A kigyózó út-fővény
Eztét fényt vet felénk,
S az azur-kék ég ölen
Csillog mosolygó élénk.

Hogy, völgy, lomb s cserög forrás,
A festői bokrok,
Mint oly nagyszerű — pompás,
Mindöt nem látszter

De im, leszáll szép napunk,
S homály éber est-iránk,
Előttünk bívok,
Melyért szívünk hevül.

S méla-bús hold-fény fűdi
Honunknak bérceit; — —
Nincs eszet, mely lefelelt
Hazánk e képeit!

N. F.

lélök, — kik énekekkel a dal ama rósz közé, mint fnyes levellé repkény fűződének, valódi gyönyörzet tölte el kibeinket, és a dallamokat követő tapsvirradtán nem a mulaszthatjuk, az elismerés kérdemlett koszoruját átnyújtani a helygaldfizár lelkes elnöke Kren edits Mathild kiasszonyoknak, valamint az összes közreműködőknek, nemkülömben Tariczky Ferencz karnagy urnak, az élveztése estézt; — dalra következett a éjfélig tartó táncz, melynél csak azt sajnáltuk, hogy habár a farsanguk még csak elején vagyunk, fiatalisagunknak egy része még is nagyon el volt fáradva (?) különben nem hagytak volna szép hölgyeink közül egyet sem tánczos nélkül.

Az estély összes jövedelme 108 frt, 50 kr., melyhez felülfizetett Sechling Nándor ur 1 frt. — Hufnagel Imre ur 2 frt. — Tóth Andrásné urnő 1 frt. — és Jakerl ur 1 frt.

A „dalkör” ma délután 2 órakor tartja a színház helyiségében tisztító közgyűlést, melyen az alapszabályok értelmében a működő tagok is részt vesznek.

Legény-egyletünk a farsangi időszak alatti bíját ma tartja; a czél jó a mennyiben saját könyvtára javára rendezi, beletpi di 1 személytől 1 frt. 2 személytől 1 frt. 80 kr. Csáládi jegy 2 frt. 20 kr., ajánljuk közönségünknek.

Rendőrségünk figyelmét kérjük arra fordítani, a merre a valóban szép hársor szürke lóblói álló equipage rendes nupir sétáját végezt; — kettő rendszeren befogva

vonsszola ugyan maga után a trágás szekeret, azonban a harmadik mint látszik kedvezes csikónak azon élvezet van meghagyva, hogy a teher húzásnál csak benevo-lvas spectator legyen, melyivel ő szürkecsé meg nem edegedvén haradtságos harapálás és rugdalásokban is leli ártatlan örömeit az elől-utól talált nők és gyermekek rémülésére, — kőtőfeket ennek a szép szürkének, vagy legalább a — kocsiának.

A váci takarékpénztár dez. havi forgalma.

Bevétel:		Osztr. ért.	
	frt.	frt.	kr.
1. novemb. havi késpéznéz maradvány	50972	92	—
2. Felök betetelei	40165	35	—
3. Jelölési átok, váltók és előlegek után bevett kamat	4439	26	—
4. Tartalékok után bevett kamat	224	26	—
5. Különféle díj	47	90	—
6. Visszafizetett váltókéll	124490	—	—
7. " " előlegekél	17252	—	—
8. " " tartalék tőke	1540	70	—
9. " " jelle tőke	575	70	—
10. Könyveskéljöl	5	24	—
11. Készelemi Kamat fizet 37. — 1 árt. 4.73	45	24	—
Kiadás:		239749	25
1. Kölesin váltókra	125120	79	—
2. " " előlegekre	17910	—	—
3. " " tart. tőke	450	—	—
4. Visszafizetett betétre	55417	28	—
5. Kifizetett folyó kamat	313	50	—
6. Fizeti fölöcskre	311	80	—
7. Üzleti fölöcskre	196	58	—
8. Visszaizetett eladási fölöcsöz	12	90	—
9. Váltókétre	7	48	—
10. Br. Eötvös emlékére	20	48	—
11. Késpéznéz maradvány	40078	83	—
		239749	25

A „Merkur” kereskedelmi kör folyó évi február 3-án a „Curia” vendéglőfogadalmi termében saját könyvtára javára zárkórú tánczestélyt rendez. Beletpi díj tagok ré-

szére: személyjy 1 frt. 50 kr. Csáládi jegy 2 frt. Nem tagok részére: személyjy 2 frt. Csáládi jegy 2 frt. 50 kr. Kezdeté 8 órakor.

Éindó zongora. 6 és fél ótvadás, kijátszott, eladó, tudakozóni lehet fö-utca nehái Káldy-féle házában.

Kimutatás a váci m. k. távirda állomás 1871. évi forgalmáról.

Feladott:		
Udvári sürgöny	7	
Állam	85	
Távirda-szolgálati sürg.	182	
Nemzetközi magán	36	
Belföldi sürgöny	5374	
A feladott sürgönyök összege		7684
Megérkezett:		
Udvári sürgöny	9	
Állam	113	
Távirda-szolgálati sürg.	634	
Nemzetközi magán	52	
Belföldi sürgöny	7554	
A megérkezett sürg.összege		8362
Idegen állomások számára átvett és tovább szállított sürgönyök		94
	OSSZESEN	12.140
Az 1870-ik évi összes sürgönyök száma		9821
tehát 1871. évben több:		2319
Az 1871. évben feladott sürgönyökért bevetettett		frt. 2669.10
és az 1870. évben feladott sürgönyökért bevetettett		frt. 2266.50
az 1871. évben több		frt. 402.60

Felfölő szerkesztő: ELLÁSSY GYULA.

Hirdetés.

Magyar-osztrák birodalom — és a német császárság között 1872. január 1-től következő díjváltoztatások léptek életbe a távirásztati díjak tekintetében:

Egy egyszerű sürgönyért a német császársághoz tartozó állomásokra eddigi 80 kr. helyett: egy forint.

Németalföldre (Hollandia) eddigi 80. kr helyett az uj díj: egy forint 20 kr oé.

Minden más díjzabályzás változtatlan marad.

Vác, 1872. évi január 10-én. M. kir. távirda-állomás főnöke
PASKAY EMIL.

Hirdetmény.

A gödi uradalom intézősége részéről közhírré tétetik miszerént, i. év január hó 30-án délelőtti órákban a gödi uradalmi irodában a szód — rákosi korcsma és a csörögő korcsma 1872. év april 24-től szálmitothárom egy-másután következő év nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fogadásatni, a bérleni kívánók kellő bánatpénzrel ellátva kéretnek megjelenni.

Kelt, Göd 1872. január 9-én.

Schwey Miklós
uradalmi intéző.

Hirdetmény

A váci siketnémák iparintézetének nyomdaja számára kerestetik üzleti bizományos, ki a pesti ipartéren az intézet számára szerzendő munkák és megrendelések ügyében kedvező föltételek mellett eljárand, kimerítő tudósítást ad az igazgatóság Váczon (csillag-utca, az intézet saját házában 1228. sz. alatt) akár szóval akár levelezés útján.

Kiadótulajdonos: Ellássy Gyula.

Vác, 1872. Nyomatott a siketn. iparint. gyorsajtóján.